

kommer mig noget betænkeligt, thi naar man, hvad jeg antager man vil, forbyder at have Oleomargarin, og hvad de Stoffer hedde, man benytter til Fabrikation af Margarine i selve Meierilokalet, men derimod tillader, at de haves ved Siden af til Fabrikation af Margarineost, saa betyder det første Forbud ikke ret meget, thi disse Stoffer kunne overmaade let vandre fra et Lokale til et andet. Der vil vist være Grund til i det Hele taget at holde disse Stoffer helt udenfor Ostefabrikationen, den virkelige Ostefabrikation. Forrigt er jeg ganske enig med den høitærede Minister i, at det er overkommeligt og ønskeligt, at man stiller Vædringsforslag til denne Lov uden at nedsette noget Udvalg. Jeg tror, det kan lade sig gjøre, og det tør vel haabes, at man vil vise saa megen Smødelommen fra det andet Things Side, at det paa denne Maade kan lykkes at faae Lovens Udskjødte Samlingen jo efter al Sandsynlighed ikke har ret mange Dage tilbage.

**Mourier-Petersen:** At Margarine-loven har været til Gavn for Landet, maa vistnok almindelig erkjendes, selv af dem, som den Gang Loven blev vedtaget, kunde have ønsket, at man var gaaet endnu videre med Hensyn til Beskyttelsen for vort Smørs Renomme, end Loven, saaledes som den blev vedtaget, gjorde. Jeg maa derfor kun beklage, at Loven blev indskrænket til et Tidrum af 2 Aar, saa at vi nu altsaa have faaet Lovforslaget forelagt igjen, og særlig maa jeg beklage, at Lovforslaget, som det er vedtaget i det andet Thing, betyder et Tilbagekridt i Retning af Beskyttelsen for vort Smør. Jeg kan ikke stemme for Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget i det andet Thing, men derimod vil jeg kunne stemme for Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt af den høitærede Minister og ligeledes for de Vædringsforslag, som et Mindretal i Folkethinget fremkom med ved 2den og 3die Behandling. Jeg skal imidlertid ikke ved denne første Behandling komme nærmere ind paa Vædringsforslagene — de fleste af de paagjældende Spørgsmaal ere desuden omtalte baade af den høitærede Indenrigsminister og ogsaa tildels af den tidligere ærede Ordfører — og det saa meget mindre, som der jo vil blive Leilighed til nærmere at høre sig om de specielle Vædringsforslag ved Sagens senere Behandling. Jeg tror, at det nu gjælder om, at vi se at handle saa hurtig som muligt for at kunne faae Loven vedtaget og det i saa god en Skikkelse som mulig. Jeg skal blot med et Par Ord berøre Spørgsmaalet om Udførselsforbud. I den

nugjældende Lov er der jo givet en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at stoppe Udførselen. I Ministerens Forslag var det foreslaaet, at Udførselen skulde forbydes, at der ingen Udførsel maatte ske af Margarinen. Smidlertid har Folkethinget strøget den Bestemmelse og heller ikke optaget den tidligere Bestemmelse om Bemyndigelsen for Indenrigsministeren. Her er altsaa ligefrem, hvad jeg kalder en Tilbagegang i Lovforslaget ved Beskyttelsen af Natursmørret. Jeg forstaaer ikke den Modstand, der har været rettet mod dette Udførselsforbud; jeg kan ikke se, at der er nogen Interesse, der vil blive krænkert ved et Udførselsforbud. For Agerbruget er det derimod af stor Interesse at fastslaa, at Margarine ikke bliver udført her fra Landet; jeg kan ikke se rettere, end at det for vort Smørs Renomme i England, som det er saa overordentlig vigtigt for os at kunne bevare, maa have sin Betydning, at der ikke fra Danmark kan udføres Margarine. Altsaa, for Agerbrugets Interesse anser jeg Bestemmelsen for gavnlig og hensigtsmæssig, men naar jeg spørger: Hvilke ere da de andre Interesser, der skulde lide Skade ved, at vi faae et saadant Forbud indført, ligger det jo dog nærmest at tænke paa Konsumenterne; det skulde altsaa navnlig være Hensynet til Konsumenterne, som Venner af Kunstsmørret have haft for Øie. Men for Konsumenterne vil et Forbud jo aabenbart være en Fordel, da det kan give Udsigt til, at Kunstsmørret bliver endnu billigere, end det er, og dertil kunde der vist være meget god Grund, da det jo er noksom bekjendt, at den Industri er forbundet med en ganske overordentlig Fordel for Fabrikantene, og det er dog paa Konsumenternes Bekostning. Man anfører som en Indvending mod dette Udførselsforbud, at det er stridende mod sunde Principer, at en Vare, der lovligt kan fabrikeres her i Landet, ikke maa udføres, men jeg veed dog ikke, at der er noget vigtigere Formaal at arbejde for end det, der er til Gavn for Landet. Naar man nu veed, hvilken Vigtighed og Betydning Smørret har som Agerbrugets egentlige Hovedprodukt, og at det netop er os om at gjøre at kunne bevare det som det Bedste, saa kan jeg ikke indse, hvorfor man ikke vil vise Agerbruget, der dog er Landets Livsnerve, den Interesse i denne Sag at følge, hvad det anser for rigtig og ønskeligt. Thi derom har der jo dog vistnok i den Tid, der er gaaet, siden Loven er udkommet, været temmelig stor Enstemmighed blandt Landmændene, saa ofte dette Spørgsmaal har været paa Bane, at det vilde være ønskeligt